

ይድረስ፡- ለቅዱስ ኪዳና የኢትዮጵያ ልጆች!

በኢትዮጵያ አየር መንገድ ጥያሄ ላይ ስለደረሰው አሠቃቂ አደጋ፡ ሰሞኑን፡ በልዩ ልዩ የብዙኃን መገናኛዎች መስመር የተላለፈውን አስደንጋጭ መርዶ፡ ኹላችንም፡ በያለንበት ሰምተነዋል።

እግዚአብሔር፡ የሙታኑን ነፍሳት እንዲምር፤ ቋሚዎቹን ኅዘነተኞቹንም እንዲያጽናና እንጸልያለን።

አደጋው የደረሰው፡-

-ቀድሞ፡ በልማድ፡ “ጸመ ነነዌ”፤ ዛሬም፡ “ጸመ ኢትዮጵያ” እያልን የምንጠመድባትን፡ የሦስት ቀናት ጸማችንን በጀመርንበት፡ ልክ፡ ከእኩለ ሌሊት በኋላ መኾኑ፤

-የጥንቷና ዘመናዊዋ ነነዌ፡ ከነበረችበትና ካለችበት አካባቢ፡ ከዛሬዋ፡ የሊባኖስ መናገሻ ከተማ፡ ከቤይሩት፡ ለበረራ በተነሣ የኢትዮጵያ ጥያሄ ላይ መኾኑ፤

-ይህን ኹኔታ፡ ስለጸመ ኢትዮጵያ፡ በኅዋ ሰሌዳችን ላይ ካወጣነው መልእክት ጋር አያይዛችሁ ስትመለከቱት፤

-ደግሞም፡ ከጥቂት ዓመታት በፊት፡ የአንበሳው ምልክት፡ ከኢትዮጵያ አየር መንገድ የይፋ ምልክትነቱ እንዲነሣ መደረጉን በመቃወም፡ እኛ፡ የቅዱስ ኪዳና ኢትዮጵያ ልጆች፡ ከእንግዲህ ወዲህ፡ በበረራው የማንገለገል መኾናችንን፡ በይፋ አስታውቀን፡ ለአየር መንገዱ ዋና ሥራ አስኪያገጅ ከጻፍነውና በኅዋ ሰሌዳችን ላይ ካወጣነው ደብዳቤያችን ጋር፡ ይህንኑ አደጋ ስታገናኙት፡ ምን ዓይነት ስሜትን አሳደረባችሁ?

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ስለነገሩ ሕዝብና “ንግሥተ ሳባ” ስለተባለችው፡ የኢትዮጵያ ንግሥት በማጣመር፡ በብሥራተ ማቴዎስ፡ ምዕራፍ ፲፪፥ ቀጥር፡ ፴፰-፵፪ ላይ በተናገረው ቃሉ መሠረት፡ የዛሬዎቹ፡ የነገሩ (የሊባኖስ) እና የኢትዮጵያ ሕዝቦች፡ በአንድነት፡ የሦስቷን ቀን ጾምና ጸሎት፡ ሳይወዱ በግድ፡ በብሔራዊና በመንግሥታዊ ደረጃ፡ በታላቅ ኅዘን ተውጠው በመፈጸም እንዲያሳልፉ ማድረጉ፡ እግዚአብሔር፡ ለእኛ፡ ለአማኞቹ፡ የቅዱስ ኪዳኗ ኢትዮጵያ ልጆች፡ ለቀረውም፡ ለዘመናችን የኢትዮጵያና የዓለሙ ትውልድ፡ “ምን ቀጥም ነገርን ሊያሳስብን ፈልጎ ነው?” ብለን፡ እየራሳችንን ልንጠይቅ፡ እርስ በርሳችንም ልንጠያየቅ ይገባናል።

ይህን እውነታ፡ በበለጠ ስናጤነው፡ መልስ እንድንሰጥባቸው የሚያስገድዱን፡ ሌሎችም፡ ሃይማኖታዊና ጥያቄዎች፡ በእርግጥ፡ በውስጣችን ይነሣሉብናል፤ እነዚህም፡ ከላይ በተጠቀሰው፡ በመለኮታዊው የምሥራች ቃል (በወንጌሉ) የተወሰኑትን፡ ኹለቱን ሕዝቦች ይመለከታሉ፤ እኔህም፡-

-በአንድ ወገን፡ በነቢዩ፡ በዮናስ ስብከት፡ እውነተኛውን ሃይማኖታዊ ንስሐቸውን፡ በእውነተኛው የጾም ምግባራቸው፡ እውን አድርገው በመፈጸማቸው፡ የእግዚአብሔርን ፍጹም ምሕረት ለማግኘት የበቁት፡ የነገሩ ሕዝብ ናቸው፤

-በሌላው ወገን ደግሞ፡ በመለኮታዊው ቃል ኪዳን ተወልዶ፡ በእግዚአብሔር አምልኮ ይገኝ የነበረው፡ የባለቃል ኪዳኑ ንጉሥ፡ የዳዊት ልጅ የኾነው ሰሎሞን፡ በኢየሩሳሌም እያካኼደ ያለውን ሃይማኖታዊ ምግባር፡ በዝና የሰሙት የኢትዮጵያ ሕዝብ፡ የመለኮታዊውን ቃል ኪዳን ዘር እና ለሃይማኖት ደካሞቹ የእሥራኤል ልጆች፡ መላሪው እግዚአብሔር፡ እርሱን ያመልኩባት ዘንድ፡ ሰጥቷቸው፤ እነርሱ ግን ለዚያ ጸጋ ባለመብቃታቸው፡ ከእነርሱ ተወስዳ፡ ለቅዱስ ኪዳኗ የኢትዮጵያ ልጆች፡ በአደራ የተላለፈችውን፡ ታቦተ ጽዮንን፡ ወደኢትዮጵያ ለመመለስ፡ “ንግሥተ ዓዜብ” የተባለችውን መሪያቸውን ማክዳን፡ ከታላቅ ስጦታና ንዝ ጋር፡ ወደአባቶቿ፡ ወደእነመልክ ጼዴቅ ከተማ፡ ወደኢየሩሳሌም የላኩት፡ የኢትዮጵያ ሕዝብ ናቸው።

ታዲያ! በቅርቡ፡ በሓይቲ የደረሰው፡ የምድር መናወጥ ካስከተለው፡ አሠቃቂ መከራ ጋር፡ ያን፡ የቀድሞውንና ይህን፡ የዛሬውን፡ እውን ኹኔታ፡ አገናዝቦን ስንመለከተው፡ የብዙዎች ሊባኖሳውያንና ኢትዮጵያውያን ሕይወት በተሠዋበት፡ በዚህ አሠቃቂ እልቂት፡ እግዚአብሔር፡ ለዛሬዎቹ ነገሮችና የዓለሙን ትውልድ ለሚወክሉት፡ የሊባኖስ ሕዝብ፡ ይልቁንም፡ የደቡብን ንግሥት፡ እርሷም፡ ድንግል ማርያምን ለምትወከው ኢትዮጵያ፡ “ሕዝቧም፡ ልጆቿም ነን!” ለምንለው፡ ለእኛ፡ መልእክቱ፡ ከቶ ምንድር ነው?

ወይስ፡ ይህ ኹሉ፡ ለምን እንደኾነ የሚያውቀው፡ እርሱው፡ ፈጣሪያችንና መድኃኒታችን፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ዛሬም፡ በመንፈስ ቅዱስ፡ “በዚያ ወራት፡ ሰዎች፡ ወደጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መጥተው፡ [በዚያን ጊዜ፡] ጲላሎስ፡ ደማቸውን፡ ከመሥዋዕታቸው ጋር ስለቀላቀለው፤ ስለገሊላ ሰዎች፡ [በአኹኑ ጊዜም፡ በሐዲቲ አገር በደረሰው የምድር መናወጥና በማዕከላዊው ባሕር ውስጥ በተከሰከሰው፡ በኢትዮጵያ፡ አየር መንገድ ጥያራ አደጋ ምክንያት፡ ስላለቁት ሰዎች] ነገሩት።

“እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው፡- ‘ይህች መከራ ስላገኘቻቸው፡ እነዚህ ገሊላውያን [ሐዲቲያውያን፣ ሊባኖሳውያንና ኢትዮጵያውያን]፡ ከቀሩት፡ የገሊላ [የሐዲቲ፣ የሊባኖስና የኢትዮጵያ] ሰዎች ኹሉ ይልቅ ተለይተው፡ ኃጢአተኞች የኾኑ ይመስላችኋልን? አይደለም፤ እላችኋለሁ! እናንተም፡ ንስሐ ካልገባችሁ፡ ኹላችሁ፡ እንደእነርሱ ትጠፋላችሁ።

“ወይስ፡ እነዚያ፡ በሰሊሆም፡ ግንብ ተጭኖ የገደላቸው፡ ዐሥራ ስምንቱ [እልፍ አእላፋቱ፡ የሐዲቲ፣ ሃምሳ አራቱ፡ የሊባኖስና ሠላሳዎቹ፡ የኢትዮጵያ] ሰዎች፡ ከቀሩት፡ የኢየሩሳሌም [የሐዲቲ፣ የሊባኖስና የኢትዮጵያ] ሰዎች ይልቅ ተለይተው፡ ኃጢአተኞች የኾኑ ይመስላችኋልን? አይደለም፤ እላችኋለሁ! እናንተም፡ ንስሐ ካልገባችሁ፡ ኹላችሁ፡ እንደእነርሱ ትጠፋላችሁ።” የሚለንን ሰምተን ፈጽመናልን? ወይስ፡ ለመፈጸም፡ ገና እያመነታንና እየወላወልን ነን? (ሉቃ. ፲፫፥ ፩-፮።)

ወይስ፡ “እናምንብሃለን!” ብለን፡ በስሙ ተጠምቀንና ተጠርተን ለምንከተለው፡ የዓለም ክርስቲያኖች፣ በተለይም፡ እየራሳችንን፡ “ኢትዮጵያዊ/ኢትዮጵያዊት” ብለን፡ ለፍጥረተ ዓለሙ ላስተዋወቅነው ኹሉ፡ ዲያብሎስ፡ ከሽህ ዓመት እሥራቱ፡ ለጥቂት ጊዜ ከተፈታ በኋላ ስለሚኾነው፡ ስለዓለሙ ፍጻሜና ስለኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም ምጽአት፡ ይኸው መሪያችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ያ፡ በቃሉ የነገረንና በራእዩ ዮሐንስ ያመለከተን፡ “የእግዚአብሔር ቀን” እየደረሰ ስለመኾኑ፡ ገሃድ የኾነ የማስጠቀቂያ ምልክትን መስጠቱ ይኾን?

ወይስ፡ ምንን እያመለከተን ነው?” ብለን፡ እየራሳችንን በተመስጦ መጠየቅ የሚያስፈልገን መኾኑን፡ በዚህ አጋጣሚ፡ ኹላችሁንም ልናስታውሳችሁ እንወድዳለን።

እንግዲህ፡ የአምላክ እናት በኾነችው፡ በኢትዮጵያዊ ድንግል ማርያም፡ የእግዚአብሔር መንግሥትነት፡ እስካኹንና ዛሬ፡ ወደፊትም፡ ለዘለዓለም የምንኖርበትን፡ ይህን፡ የቅዱሱን ኪዳን ኢትዮጵያዊነት ተዋሕዶ ሃይማኖታችንን በማጽናት፡ በምግባራችን እንጠናክር ዘንድ፡ ይህን መልእክቱን፡ በመንፈስ ቅዱስ ተረድተንና በማስተዋል ተመልክተን፡ የሚገባንን እንድንፈጽም፡ ዕድሉንና ችሎታውን ለሰጠን እግዚአብሔርና ለቅድስት እናቱ፡ ድንግል ማርያም፡ የማያቋርጥ ምስጋናችንን፡ በያለንበት እናቀርባለን።